

Nr 908

Av herr **Wikner m. fl.**, om återplacering i sjukpenningklass i visst fall.

(Lika lydande med motion nr 780 i Första kammaren)

Enligt lagen om allmän försäkring kan en svensk medborgare i dag, om hans arbetsförmåga på grund av sjukdom är nedsatt med minst hälften, erhålla förtidspension. Om nedsättningen av arbetsförmågan utan att anses varaktig kan antagas bli bestående avsevärd tid (minst ett år), äger den försäkrade rätt till folkpension i form av sjukbidrag.

Villkoren för rätt till förtidspension eller sjukbidrag är återgivna sammanfattade i en skrift benämnd »Vår trygghet», utgiven av Rådet för social information. Så långt kan man följa med och tro att allt är gott och väl, *men* sedan skall dessa regler tillämpas praktiskt, och då uppstår »skönhetsfläckar» i denna lagstiftning, som kan medföra mycket tragiska situationer för den enskilde.

När en människa drabbas av skada eller sjukdom som medför varaktig arbetsoförmåga och för detta sjukskrivs längre tid, t. ex. ett år, skall fallet prövas för förtidspension eller sjukbidrag. Den utredande instansen är då försäkringskassan. Beslut fattas därefter i ärendet av kassans pensionsdelegation. I det fall pensionsdelegation så beslutar får nu den sjuke förtidspension/sjukbidrag. Om föredraganden hos pensionsdelegationen reserverar sig mot beslutet, uppstår följande:

Från och med beslutet erhåller den sjuke inte längre någon sjukpenning — han har ju erhållit sjukbidrag — från försäkringskassan utan klassas där som P (pensionär) och sjukpenningklass 0. På grund av föredragandens reservation skall ärendet prövas av riksförsäkringsverket. Om verket därvid kommer till samma slutsats som föredraganden, meddelas pensionsökanden detta. Samtidigt får han meddelande om att han inte behöver återbetala det av honom erhållna sjukbidraget. Sökanden överklagar nu riksförsäkringsverkets beslut hos försäkringsdomstolen, som dock lämnar besvären utan bifall.

Nu blir således resultatet i ett aktuellt fall:

Efter en sjuktid med sjukpenning på 22 kr. per dag fr. o. m. den 21/6 1965 t. o. m. maj 1967 avlöses sjukpenningen med helt sjukbidrag som är 11 243 kr./år. I oktober 1967 meddelas av riksförsäkringsverket att sjukbidraget inte längre skall utbetalas, vilket beslut i december 1967 fastställs av försäkringsdomstolen.

Den sjuke, som fortfarande är arbetsoförmögen, vänder sig till läkaren på orten och blir sjukskriven men får ingen sjukpenning från försäkringskassan då han av kassan i juni 1967 blivit placerad i sjukpenningklass 0.

Enligt motionärerna borde det vara helt klart, att när riksförsäkringsverket *upphäver* försäkringskassans beslut, skall vederbörande återplaceras i den sjukpenningklass som var gällande vid den tidpunkt då sjukpenning avlöstes av förtidspension/sjukbidrag.

Med hänvisning till vad här ovan anförts hemställer vi,

att riksdagen måtte besluta utreda och utarbeta klarare tillämpningsföreskrifter till Lagen om allmän försäkring i syfte att ovan påtalade olägenheter undanröjs.

Stockholm den 28 januari 1969

V. Wikner (s)

Sven Lindberg (s)

Birger Nilsson (s)
i Östersund

Sven Ekström (s)

Börje Nilsson (s)
i Kristianstad

B. Sundelin (s)

Stig Olsson (s)
i Timrå